

Weer meer repatriëringen na twee jaar vakantie-lockdown

Dirk van Vuure: "In Nederland zijn de zaken rondom een overlijden tot in de puntjes geregeld. Dat is elders in de wereld niet vanzelfsprekend."

haven hadden ze weinig last. "Transport van overledenen is een vrij delicaat product, dat krijgt soms enigszins voorrang."

Langere wachttijden

Bij Van der Heden merkten ze dat de afhandeling via Schiphol en andere luchthavens deze zomer soms wat meer tijd vergde. Van Vuure: "Het goederenvervoer per containerschip is nog van slag, dus gaan er meer goederen door de lucht. Dat betekent dat er meer afhandelingen op luchthavens zijn en dus ook dat de afhandelingstijd soms langer is." Transport per vliegtuig of per auto verschilt nogal. Op het Europese vasteland is repatriëring per auto vaak sneller. "En met een auto weet je precies waar de overledene is. Dat is voor ons, voor de alarmcentrale of de verzekeraar en zeker voor de nabestaanden een belangrijk aspect. In het vliegtuig is een kist een barcode. Bij sommige airlines mag een stoffelijk overschot niet in combinatie met andere goederen worden vervoerd. En dan blijft jouw vracht staan. Voor een familie kan het uiterst pijnlijk zijn als hun overleden vader dus onverwachts ergens moet achterblijven."

'Hoe meer mensen weer op reis gaan naar het buitenland, hoe meer er daar komen te overlijden.' Het is een eenvoudige statistiek die Dirk van Vuure, directeur bij Van der Heden I.R.U. (Internationaal Rouwvervoer en Uitvaartverzorging), loslaat op de drukke zomerperiode die hij, zijn directe collega's en andere repatriëringbedrijven achter de rug hebben.

Na twee jaar corona en na de voorjaarsvakantie waarin het reizen eindelijk weer op gang kwam, was het voor veel mensen deze zomer weer 'hosanna'. Van Vuure: "Zij hadden zoiets van 'laten we gaan voordat straks alles misschien weer dichtgaat'. Wij zagen dat terug in de cijfers. De top-drie repatriëringlanden zijn nog steeds Frankrijk, Duitsland en Spanje. De afgelopen twee coronajaren deden we veel repatriëringen met de auto, dit jaar zagen we het transport met het vliegtuig weer aantrekken."

Geen exacte cijfers

Exacte cijfers over het aantal overledenen dat naar Nederland teruggebracht wordt, zijn er niet. In een reportage op tv deze zomer noemde RTL Nieuws een getal van

332 repatriëringen in de periode tot medio augustus. Dat was op basis van cijfers van het ministerie van Buitenlandse Zaken en fiks hoger dan de afgelopen drie jaar. Toen schommelde dat aantal over diezelfde periode rond de 280. Een woordvoerder van datzelfde ministerie haast zich om te verklaren dat dat allermindst een representatief cijfer is. "Dit zijn alleen de gevallen waarbij Buitenlandse Zaken betrokken is. Maar dat zijn lang niet alle overlijdens in het buitenland."

Delicaat product

Ben Vos, coördinator bij PMR (Post Mortem Repatriëring) – waar zowel Mortuarium Schiphol als Ouwkerk International deel van uitmaakt – noteerde tegen het einde van augustus ruim zeventig overledenen die vanuit Nederland naar hun thuisland waren gerepatriëerd en een kleine zeventig die naar Nederland waren overgebracht. Op jaarbasis doen Vos en zijn collega's ongeveer tweeduizend repatriëringen, zowel over de weg als door de lucht en zowel vanuit als naar Nederland. Het aantal transporten op Schiphol steeg licht deze zomer, maar niet explosief. Van de vertragingen bij onder andere de veiligheidscontroles en bagageafhandeling op de nationale lucht-

Werk voor specialisten

Repatriëren is een vak apart. Ben Vos loopt al dertig jaar mee in dat wereldje, maar komt nog geregeld voor verrassingen te staan. En wat hij ook steeds vaker ziet gebeuren; uitvaartondernemers die denken dat ze wel even een lichaam terug kunnen halen naar Nederland, maar al snel ontdekken dat zoiets verre van simpel is. En dan op het allerlaatste moment toch maar bij de specialisten aankloppen.

Kennis, ervaring, een goed netwerk ter plaatse en vooral veel doorzettingsvermogen zijn volgens Van Vuure onmisbare eigenschappen om dit werk te kunnen doen. "Bedenk daarbij dat in Nederland instanties en de uitvaartzorg heel goed zijn georganiseerd, en hier alles tot in de puntjes geregeld is. Dat is elders in de wereld niet vanzelfsprekend. Er zijn landen waar door corona overheidskantoren nog steeds gesloten zijn, en een aangifte per post moet worden afgewerkt. Of dat er minder artsen beschikbaar zijn om de benodigde formulieren te ondertekenen. In Australië zijn er dunbevolkte regio's waar maar één keer per week een schouwarts met het vliegtuig langskomt. Dus als je daar een overlijden hebt, dan kan het even duren voordat de repatriëring kan beginnen." ●